

Elements de patrimoni històric-artístic

Sant Llorenç del Munt

Municipi Sant Julià de Vilatorça

Època Medieval; s.XX

Estil Obra popular, Historicisme

Codi Pla Especial p.3

Règim de protecció Declarat BCIN com a Monument Històric al BOE 5.5.1949

Descripció

Degut a la restauració que s'està realitzant a l'antic castell, que estava quasi enrunat, s'observen dues torres de defensa amb merlets, annexionades a l'edifici, amb un portal a cara nord i un altre a ponent, ambdós dolents.

A la part de ponent i annexionat al cos principal hi ha l'església d'origen romànic amb campanar d'espadanya i absidioles refetes. D'aquesta església romànica queda la nau escapçada amb la volta refeta, l'absis central i poca cosa més...

Tot l'edifici està reconstruït, tant a l'interior com a l'exterior, amb elements extrets d'altres indrets o bé amb imitacions. Poques coses conserven el seu antic emplaçament.

Val a dir que la reconstrucció era difícil, doncs feia molts anys que l'edifici s'havia convertit en masia.

Vista general de la masia (2001). Autor: XPN

Dades històriques

Aquest castell va tenir un ampli terme que anava des de Folgueroles fins al segle X, la riera Major.

Al segle XI, l'església de Sant Llorenç va ser cedida al Monestir de Sant Marçal del Montseny.

S'establí al segle XII, una comunitat de Sant Agustí que perdurà fins al segle XVI. És en aquest període que es va construir una nova església.

A partir del segle XV, comença la decadència. Segons la tradició, a banda dels monjos, el castell era regit per un batlle, normalment un pagès de Sant Sadurní d'Osormort. Aquest va rebre, per escrit, la comunicació de que tanqués el castell acomiadant als monjos. Com aquest home no sabia de lletres, va anar al castell a que li llegiren l'escrit. Al assabentar-se de les noves, els monjos li pregaren que tornés al cap d'uns dies, quan ho feu va trobar ja el castell deshabitat.

Als fogatges de 1553, es nomena a Mn. Joan Grifoll, que està a Sant Llorenç del Munt. El Nomenclàtor de 1860, el defineix com "Alqueria" (casa de labor), que situada a 4 km de la capital de l'ajuntament, és un edifici habitat constantment de dues plantes.

Bibliografia

- Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Fitxes.
- Fogatges 1553
- Nomenclàtor de la Província de Barcelona. 1860
- Cadastre de Rústica. Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça.
- Història de Sant Julià de Vilatorça. Josep Romeu i Bisbe.